

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА У
КРАГУЈЕВЦУ**

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ			
БРОЈ ДЕЛА: 06.10.2015			
Орг. јед.	Број	Почетак	Завршетак
08	2782		

**ПРЕДМЕТ: Приговор на Извештај Комисије по конкурс за избор наставника
за ужу јавноправну и теоријскоправну научну област**

С обзиром на чл. 64, 65. Закона о високом образовању и чл. 13,14,15. Закона о заштити узбуњивача, подносим следећи приговор на Извештај Комисије по конкурс за избор наставника за ужу јавноправну и теоријскоправну научну област.

У извештају Комисије су пренебрегнуте или искривљене следеће чињенице:

1. Комисија, између осталог, тврди да кандидат др Срђан Ђорђевић, кога она предлаже за редовног професора, "својим свеукупним ангажовањем даје значајан допринос академској и широј заједници" (стр. 14), као и да "бројним и разноврсним активностима доприноси побољшању угледа Универзитета и Правног факултета" (стр. 15). Међутим, Комисија је испустила из вида да је Правни факултет у Крагујевцу, приликом акредитације 2009, морао да као Допуну Извештаја о самовредновању, да "осврт на тзв. аферу 'Индекс'". Следствено, и Комисија је приликом вредновања "свеукупног ангажовања" Срђана Ђорђевића морала да се осврне на његов "допринос" "тзв. афери 'Индекс'". Да је овако поступила, она би нашла да је Срђан Ђорђевић оптужен да је "октобра и новембра месеца 2006. године у Крагујевцу, као службено лице, професор на Правном факултету у Крагујевцу из предмета Политичке институције и Уставно право и заштита људских права и слобода, захтевао и примио новац да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју не би смео да изврши тј. да у индекс студента Томислава Спасића упише прелазне оцене из наведених предмета, а да студент на полагање испита уопште није изашао тако што је на захтев и ургеницију ... пристао да студенту Томиславу Спасићу у индекс упише дана 11. 11. 2006. године оцену 6 (шест) из предмета Политичке институције и истог дана оцену 6 (шест) из испита Уставно право и заштита људских права и слобода иако се студент Спасић Томислав уопште није појавио на испиту и за шта је окр. Срђан

Ђорђевић добио износ од укупно 1400 еура." (стр. 16 Оптужнице Окружног јавног тужилаштва КТ. Бр. 14/07 од 17. 08. 2007.)

Да се Комисија, држала обавезе да наведе све релевантне чињенице, па и да се осврне на учешће Срђана Ђорђевића у афери "Индекс", она би се сетила и интервјуа Предрага Лукића, ондашњег истражног судије а сада заменика председника Вишег суда у Смедереву, који је објављен у *Светлости*, 29. марта 2007 . Не само у тексту интервјуа (под насловом "Могућа и нова привођења"), него и у антрфилеу, стоји: "Имамо видео снимак професора у чији кабинет улази полицајац Томислав Спасић и каже: професоре, ја сам тај и тај, а овај му каже: а, да, ти си онај из 'опције', уписује му оцену и враћа индекс. То 'из опције' значи да припада групи којој су сређивани испити. Ми за нашег полицајца знамо да није полагао ниједан испит, а има уписаних 11 испита ...". Као што је то на главном претресу пред Вишим судом у Смедереву утврђено, "професор" у чији кабинет је ушао полицајац Томислав Спасић, и који му је, као "ономе из опције" уписао оцене без полагања испита је Срђан Ђорђевић.

Чињеница о "учешћу" Срђана Ђорђевића у афери "Индекс" је посебно значајна с обзиром на важећи Закон о раду, у чијем чл. 179. ст. 3. тач. 5. стоји: "Послодавац може да откаже уговор о раду запосленом ... ако његово понашање представља радњу извршења кривичног дела учињеног на раду и у вези са радом, независно од тога да ли је против запосленог покренут кривични поступак за кривично дело. Иначе, приликом доношења Закона (17. 07. 2014) посланик владајуће СНС, Драган Шормаз, објаснио је ову одредбу овако: "Замислите ситуацију: фабрика чоколаде, радник воли да једе чоколаду, запослени стави у џеп пар кутија, и на капији га обезбеђење у томе ухвати. То је кривично дело, то је крађа, шта сад треба послодавац ... Да покреће кривични поступак, да чека да суд заврши посао, да би том раднику дао отказ ... Не!"

Све у свему, нови Закон о раду, избацио је из радноправне сфере претпоставку невиности и оставио послодавцу да процени да ли је његов радник евентуално направио кривично дело па да стога с њим може раскинути, одн. не склопити уговор о раду. С обзиром на случај учешћа Срђана Ђорђевића у афери "Индекс", послодавац, а и комисија је морала да тражи од њега уверење о томе да ли се против њега води поступак за дело учињено на раду и у вези са радом. С обзиром на то да се против Срђана Ђорђевића води кривични постак за кривично дело примања мита, и да је о томе пред Вишим судом у Смедереву изведен доказ, као и да постоји штампани траг о

томе (Светлост од 29. марта 2007), то је Комисија требало да наведе ову чињеницу, како би послодавац, декан Правног факултета, могао да одлучи да ли ће, с обзиром на чл. 179. ст. 3. тач. 5. Закона о раду, склопити уговор са Срђаном Ђорђевићем или ће нпр. закључити да "Индекс није чоколада"...

2. За избор у било које звање наставника Универзитета потребан је докторат. Међутим, Срђан Ђорђевић, са становишта правног поретка Републике Србије, нема докторат. Срђан Ђорђевић је већ 2000. био дужан да тражи нострификацију свог називи доктората. Међутим, он то није учинио 2000, а није то учинио ни до дана данашњег. Данас, он бежи од нострификације, заклањајући се за некакав споразум између министара просвете Србије и Републике Српске из 2005. Тај споразум, је правно непостојећи, јер није објављен у Службеном гласнику Републике Србије. Уосталом, то боље зна Фармацеутска комора од неких правника. Ипак, Заштитник грађана је изнео став о томе да са правног становишта споразум о узајамном признавању диплома између Републике Србије и Републике Српске не обавезује. Вид: PREPORUKA ministarstvo prosvete.doc

Срђан Ђорђевић је стекао титулу доктора наука у другој држави, према стандардима те државе. Штиво за докторирање Срђана Ђорђевића у другој држави, према стандардима Републике Србије не може се признати као докторат. Ево и зашто:

Тзв. докторска дисертација С. Ђорђевића под називом "Теорија и пракса суверености јужнословенских народа 20. века" (238 страна, великог фонта, великих маргина и бројних белина), писана је без научне грађе, без извора и релевантне литературе. Прва глава од 14 до 50 стране има два поглавља: А. Предржавни период (од 14 до 30), и Б. Прве јужнословенске државе – српска држава (од 30 до 50).

Овај део штива тзв. доктората С. Ђорђевића уопште нема везе са правном науком, него углавном спада у област "познавања природе и друштва". У поглављу о предржавном периоду сазнајемо да су Словени "део Индоевропљана", да су "смештени између Одре и Дњепра", "на једној страни високи Карпати, на другој мочваре и широка речна корита, то је оквир анонимности у којем су дуго мировали прасловени". Даље сазнајемо да "Прокопије описује Словене као високе, јаке људе. Њихова боја коже и њихова коса нити је црна нити плава, него црвенкаста" (стр. 14).

На стр. 15 сазнајемо да "један арапски писац био је чак и сам прозван Словеном зато што је био израстао, светле косе и модрих очију... широко лице са истакнутим јагодицама и није првобитно словенско, него прилив балтичке расне компоненте." Затим "недовољно је проучено колико је клима са својим интезивним деловањем на људску психу учинила, колико и како остали географски фактори: тло, вегетација, флора и фауна, надморска висина и географска ширина."

На стр. 16. сазнајемо "јужнословенска маса досељена у 6. и 7. веку била је углавном истоврсна, једноставна, с незнатним племенским и дијалектним разликама. То је и полазна тачка јединства Јужних Словена ..."

На стр. 17. сазнајемо шта је раса и да је "одбацујући злоупотребу речи 'раса' из које се рађа расна нетрпељивост, а која је у античко доба делила човечанство на 'људе' и 'варваре', а у наше време на 'вишу' и 'нижу' расу ...

На стр. 18 сазнајемо да "човек може одбацили и нацију и језик и веру, али не и расу". Затим, сазнајемо да "огромна већина данашњих (и бивших) Југословена припада расно сразмено хомогеној групи Динараца" и да је Цвијић "групише Јужне Словене у четири типа..."

На стр. 19. сазнајемо да "монголоиди ... биће понешто заступљени у северној Хрватској, Војводини и источно-српским пределима уз бугарску границу". ...

На стр. 20 сазнајемо да "балканско полуострво је једно од три јужноевропска полуострва. Својим везама и миграцијом, физички и културно везивало је и везује Европу с Азијом. Разноврсног је ... геолошког састава и још разноврснијих геоморфолошких и физиографских особина. Ово острво има обалу богатије артикулације него Апенинско и Пиринејско, разноврсније антропогеографске и етнографске прилике; много интимније везе са својим залеђем. ... Балкан је прекривен планинама чији главни венац, Динарски, има правац северозапад-југоисток до Скадра, а онда се планине повијају у североисточни правац (Проклетије и Комови). Тло се спушта према Панонији и гро балканских вода отиче њеним рекама на север у Саву и Дунав. Само мањи део се усмерава према средоземним морима. Ту ваља уочити делове обала, комуникационе линије и важне тачке које су услед географског положаја добиле посебну важност."

На стр. 21 сазнајемо "северна граница Балкана није одвојена од остале Европе високим планинама, као Апенинско и Пиринејско полуострво, него је потпуно отворена према широкој равници Паноније, а Дунав као његова гранична река има извориште у центру Европе. Најважнија лонгитудинална комуникација, која као мост повезује Блиски исток и средњу Европу, је долина Вардара и Мораве, (у фусноти следи напомена да 'Морава и Вардар могу се претворити у један непрекидан речни пут између Дунава и Егејског Мора') те Мораве и Марице. Овим путем кретали су се вековима трговци (жељни зараде) и освајачи (жељни плена и славе). Отуда су Цариград и Солун, с једне стране, и Београд, с друге стране тог пута, добили европско-историјски значај. О томе сведоче и речи приписане Сулејману Величанственом да је "Београд златни кључ Европе". Остале речне долине, пре свега притоке Саве, у чијем залеђу се дизао као попречни зид венац планина под густим непроходним шумама или лунарним, сиромашним и безводним карстом, нису никада могле стећи наведени комуникациони значај."

На стр. 22 С. Ђорђевић накратко "посећује" Византију: "У петом и шестом веку одменила је Византија у вођству осиромашену, девастирану, расцепкану и делом под варварима, Италију. Византија је још велика и јака држава у којој се чак за време Јустинијана кодификује право. Она држи под собом далеко највећи део Балкана. Основана на грчкој етничкој и римској политичкој подлози, Византија означава крај паганског Рима и почетак једне нове хришћанске цивилизације у којој су се мешали елементи Истока и Запада, Азије и Европе. Пагански Рим је, истина, пак, али се хришћански итекако одржао и супротстављао Цариграду, који је, мада политички, војно и економски јачи, показивао јасне знаке опадања и трпео поразе и значајан губитак територија, како у Азији, тако и у Европи.

Дошавши у шестом и седмом веку на Балкан и шире, у средњу Европу, Јужни Словени су се нашли на историјском развоју. Била је ту већ повучена граница између: Источног и Западног римског царства; Византије и Латина (с Германима); православља и католицизма (од момента расцепа хришћанске цркве на византијску варијанту, православље и ватиканску, католичку). Затим се, доласком Турака, повлачи овде на старом месту нова граница између ислама и католичког хришћанства, односно турске империје, с једне, и Аустроугарске, те романских држава, посебно Венеције, с друге стране."

На стр. 23 сазнајемо: "Јелинска цивилизација која се раније распростирала готово по свим балканским областима (при чему су Јелини користили поглавито морске путеве, а само мало и изузетно континенталне) је ишчезавала. Њу нису очували

чак ни Грци, а још мање потомци староседелаца илирског и трачког становништва. Римска цивилизација је, међутим, оставила бројне трагове. Римљани су искористили речне долине на Балкану и погодне превоје саградивши већи број уздужних, па и поречних путева. Овим се путевима инфилтрирао римски утицај и цивилизација на цео Балкан. Византијска цивилизација је у великој мери искористила римске путеве, нарочито уздужне. Тако се византија укотвила у речним долинама, где се тада рађају, а касније и развијају главне вароши, привредна, управна и војна средишта. Речју, мало је историјских појава показивало толико прилагођавања географским условима, као распоред старих цивилизација које су Словени затекли на Балкану. Готи и Авари, који су са Словенима стигли, били су и прошли. Јужни Словени су остали."

На стр. 24. пише о суровости Авара, која је прешла на руске владаре и Милоша Обреновића: "Аваре су Словени, при свом доласку на Балкан, 'донели на леђима'. Успут су били пелцовани аварским, тј. монголским серумом. Као господари крвно су се мешали са Словенима. Имовину Словена и њихове жене сматрали су својим, а њихов паразитизам и крајња суровост, остала је у словенској изреци "ударио га је обарски (аварски)". Слуга учи од господара, па се понекад 'голубија нарав' (како су неки претеривали карактеришући Словене) изметнула захваљујући Аварима. То је посебно уочљиво код руских владара (по ослобођењу Татара), као, на пример, код Ивана Грозног. Но, исто тако суров био је и кнез Милош Обреновић."

Држећи се "комплексног" (!?) методолошког приступа С. Ђорђевић није пропустио да каже нешто и о исхрани прасловена и њиховим инстинктима, што наравно нема благе везе, као и све досад, са темом: "Рекло би се да су прасловени имали мирнији пулс живота, били поглавио вегетаријанци, развијали у себи одбрамбене, али не и нападачке инстинкте".

25. страна је посвећена различитим терминима за господара са закључком да "ово стање празнине у филолошкој оригинерности по питању недостатка изворних речи којима би се одређивао владар, логичка је последица фактичког стања које је потојало на терену, међу Словенима. Словене одликују 'племенска подовјеност и одсуство врховне власти и дисциплине'".

На 26. страни С. Ђорђевић се опет накратко враћа у Византију: "Крајем VIII в. Византија започиње процес успостављања тематског уређења територије Балканског полуострва, оснивањем теме у Македонији. Али, земље бивше Југославије 'остале су ван територије коју је Византија успела да потчини својој војно-управој власти.'"

На 27. страни у првом пасусу, помиње примање хришћанства у 9. веку, а у другом пасусу скаче на 12. век да би закључио да се "завршава заувек епоха византијске превласти на Балканском полуострву".

На 28. страни у једном пасусу помиње Илире и Трачане, катастрофу на Марици, Звонимиров неуспели покушај освајања, а онда неколико реченица о Албанцима (са објашњењем речи шиптар).

На 29. страни се помињу Власи, Куцовласи, Аромунци, Цинцари, а на 30. Мађари (који су се мешали са панонским словенима, и "успели да продру на Балкан и стигну на Јадранско море").

Све у свему, овај део се састоји од ничим изазваног набацивања парчића преузетих без разлога и критеријума од Цвијића, Чворовића и Дворниковића, и то са њиховим деловима који се са питањима суверености не могу довести ни у какву везу. Ових 15 страна само по себи говори да С. Ђорђевић није имао о чему да пише

Друго поглавље прве главе (Прве јужнословенске државе – српска држава!?, од 30 до 49) почиње опаском да "крајем деветог и почетком десетог века долази до стварања прве снажне јужнословенске државе (Бугарске)", и да је "за време цара Симеуна несумњиво најјача балканска држава" која "пун век влада и македонским Словенима". ... "Касније, на тлу Македоније, развија се српска држава с центром Скопљу" (стр. 31).

Затим, следи опаска о томе да између српског и хрватског језгра постоји словенска маса која "касније ће се кроз историју та маса опредељивати, при чему ће основни критеријум бити религијска припадност". Онда, по ко зна којој логици, следи цитат: "Процес независног живота Хрвата заустављен је, ... њиховим доласком под

франачку власт 803. године. Из времена пре Франака сачувани су у околини Нина, средишта Далматинских Хрвата, једино – крстионица кнеза Вишеслава, као и име жупана Годажава на другом споменику (стр. 171)!?" (стр. 32).

Кратак надриисторичарски осврт о Хрватима завршава: "Остали су у колективном памћењу дванаест хрватских племена (Качићи, Свачићи, Шубићи, Тугомирићи, Чудомирићи, Могоровићи, Лабци, Карињани, Гусићи, Јамометнићи, Лачнићи и Полетчићи) и Томислав ..." (стр. 33). Да подсетимо: ово би требало да буде докторат на тему суверености у 20. веку код једне групе народа.

У следећем пасусу одмах прелази на Србе: да су се "доселили на Балкан од 4. до 7. века", да је "сјајно доба српске историје период Немањића". Уз ово следи да "политичка власт је имала третман приватног поседа; тада је власт била наследна, и то у смислу приватног права." У фусноти је, ничим изазвано, наведено "Tu feliks Austria tibe (О срећна Аустрија, с твојим браковима). Затим, на стр. 35. наводи да "Србија у доба Немањића почиње да сеје клице свог даљег опстанка и развоја ...", и "Немањићи темељи државности српског народа представљали су и темеље будуће суверености Срба. Мукотрпно је стварана и архивирана историјска грађа српске државе. Пројекат Немањића значио је темељац који је морално, али и државотворно, обавезивао наредне генерације Срба." После пасуса од 6 редова, ово се у готово истоветном облику понавља: "Немањићи темељи државности српског народа значили (уместо представљали) су основу (уместо и темеље) будуће суверености Срба. Мукотрпно је стварана и архивирана историјска грађа српске државе. Пројекат Немањића представљао (уместо значио) је подлогу (уместо темељац) који је морално, али и државотворно, обавезивао генерације нових домаћих управљача и владара српском државом (уместо наредне генерације Срба)." А затим се наводи оно што се у основној школи учи да "Србија достиже врхунац у Душановом царству и крај, падом Смедерева под Турском. Србија се потом, све до почетка 19. века налази под турском владавином." (стр. 36.)

На 37. страни се С. Ђорђевић осврће се на Карантанију, односно Словенце од Сама до Хабзбурга "који су управљали њиховом судбином све до године 1918". Затим на 38. и 39. страни следи неколико реченица о верско мешовитој Босни, и опадању и повлачењу Турске из Европе. На 40. почиње о Првом устанку, али тек што је почео он се враћа на стање свеоште неписмености Срба под Турцима. Онда се опет враћа на устанак (стр. 41) уз напомену да Карађорђевић "устанак је био војног карактера"! Ту је и буди Бог с нама закључак да је "романтичарски занос оног (Карађорђевог) доба остао на нивоу идеје, која се, иначе, и до данас, у форми "Велике Србије", очувала у свести једног дела српског народа."

На 43. страни јавља се реч сувереност: "Тиме се, упоредо са залагањима за државну организацију и самосталност у односу према Турској, водила и идејно-политичка борба за стварање и обликовање унутардржавне структуре власти. Тако се, на пример, појављују и схватања о суверености, заснована на правној норми и неограниченој власти апстрактног закона. Првенствено се мисли на Божидара Грујовића ..." (Зашто и како се овако мисли то сами Бог зна. Да то С. Ђорђевићу није важно види се по томе што он одмах прелази на Милоша Обреновића и његов "берат о наследству престола". Ту је и ничим изазвани закључак о томе да "спор о суверености ... заснивао се и на томе ко ће бити званичан доносилац устава" јер је то "било и питање престижа суверености". (Шта је то престиж суверености, то тешко ико може да разуме, па и сам С. Ђорђевић.)

Од 46. до 48. стране Ђорђевић пабирчи текст на основу једног мог чланка који садржи нови поглед на развитак уставности Кнежевине и Краљевине Србије, али то њему није јасно, што се добро види на појму доносиоца устава. Кад неко каже да је "процес уставног развоја ... текао позитивно по стање суверености" (стр. 46), он показује да он питање суверености не разуме. У тексту на 47. страни стоји и ова реченица која указује да С. Ђорђевић, једноставно речено, не зна шта пише: "Демократски значај политичке суштине концепције народне суверености, илустративно се да видети и на примеру страха српских владара ..."

Од 50 до 83 стране С. Ђорђевић се кобајаги бави, као што наслов каже "теоријским основама суверености". Наиме, он набацује реченице о гледиштима шест страних и тринаест домаћих теоретичара, без икакве везе са темом и без икакве унутрашње концепције, тј. везе између поменутих аутора, што би представљало барем лошу имитацију анализа Радомира Лукића. Уз то, ова гледишта немају никакве везе са темом где би требала да се нађу схватања о "суверности код јужнословенских народа", па и на пример, питање утицаја немачких теоретичара на хрватске правнике.

Међутим, С. Ђорђевић опет натрасумце, што ће рећи антиметодом отварања књиге где се помиње нешто о суверености цитира или нешто трагикомично смрси својим речима. Тако, код Бодена му се није отворило код атрибута суверности (што је могао да нађе не само у свакој озбиљнијој енциклопедији, него и у доброј Историји политичких и правних теорија и Теорији државе и права Радомира Лукића. Није му се отворило ни на правом месту ни у уџбенику Политички систем Јована Ђорђевића те је написао "Боденова дефиниција суверности ... имала је изузетан значај у процесу формирања и уобичавања посебних и независних држава" (да му се отворило на правом месту код Ј. Ђорђевића видео би да се ради о националним а не о "посебним" државама).

Остављајући по страни "тајну" редоследа помињања појединих аутора, читалац се може упитати шта за "теорију суверености јужнословенских народа" значи један пасус о Хобсу који "прихвата Боденово одређење да је сувереност обележје државе, али додаје да је сувереност и суштина државе". После осам страна од овог помена Хобса, на 74. страни, опет се помиње Хобс, и то кроз наводно схватање Чавошког о суверености. На 71. страни налази се чудно схватање чудно одабраног Ђорђевићевог ментора Рајка Кузмановића: "Он је представник теоријске уставно-правне мисли која се радикално односи према суверености ... Очигледно је, дакле, да се морамо ослободити појма и садржаја суверенитета, као оптерећења и заблуде о његовој свемоћности, идеалу и заштитнику."

Схватање Милована Миловановића је дато у шест реченица. Последња гласи овако: "Полусувереност, као својеврстан релативизатор потпуне суверености, нагиње ка модернису самог појма, кроз уважавање реалности међународних односа." (Дакле, ко разум схватиће "релативизатора" који "нагиње ка модернису ...")

Кад човек чита ове Ђорђевићеве редове неминомно се сети једног нашег чувеног забављача који је имао сталну рубрику "виц без везе". Сходно овом моделу, Ђорђевићев тзв. докторат је "наука без везе"...

3. Што се тиче односа Срђана Ђорђевића са студентима, Комисија је изнела само "службену верзију". Однос Срђана Ђорђевића према студентима има и своју другу страну. Слика (делимична) те друге стране стигла је на мој факултетски мејл од једног (наравно анонимног) студента, који пише: "Наиме већ месецима појединци јавно причају по факултету како су добили питања која требају да науче из увода у право да би га положили. ... Осим потребе да буду чланови студентске асоцијације, потребно је и да буду чланови странке 'заједно за шумадију', једна од особа која је добила питања ми је рекла следеће: 'Ма баш ме брига за верка и политику, ушао сам тамо да бих завршио факултет.' На приложеном линку имате снимак излагања професора Ђорђевића на политичкој трибини горе поменуте странке, а на снимку се и виде особе прве године које причају да им је дотични дао испитна питања. ..." Ове реченице су упозоравајуће и застрашујуће.

4. Међу радовима Срђана Ђорђевића, наведеним у Извештају, налази се и 7 коауторских чланака објављених на енглеском језику. У Извештају је пак наведено да Срђан Ђорђевић не зна енглески језик, па се само по себи намеће питање какво је то његово учешће у писању чланака за које је неопходно барем одлично пасивно знање енглеског језика. Уз то, ваља приметити да је Ђорђевићев најчешћи коаутор чланака на енглеском језику један сарадник-асистент...

Посебан интересантан, и симптоматичан, је чланак Coalition Government ... који је са 3 године "закашњења" објављен у SSCI часопису, Lex Localis. (И овај чланак је коауторски: уз Ђорђевића се јављају још два писца. Међутим, један од њих је прећутао овај чланак приликом избора у више звање.) Наиме, питање објављивања необјављеног чланка Coalition Government ..., захваљујући коме је Срђан Ђорђевић отишао у звање ванредног професора, отворио сам ја, код редакције Часописа. Од једног од уредника др Марка Камбича, добио сам обавештење да чланак С. Ђорђевића и др, "никада није прихваћен за објављивање у Lex Localis, нити је главни уредник или неки члан уређивачког одбора послао било какво званично писмо у погледу поменутог чланка". На основу ове информације, поднео сам кривичну пријаву (20. 11. 2012), а полицијски службеници су се "обратили Интерполу Р. Словеније, са молбом за вршење провера". Затим, 3. јануара 2013, С. Ђорђевић (са коауторима) обратио се др Марку Камбичу имаилом у коме је необјављивање чланка у Lex Localis приказао као технички проблем, а проф. Марка Павловића као "индивидуу која шири лажи". Имаил, као што се свако може уверити из прилога, завршава се инсистирањем на плодотворној сарадњи са колегама из Словеније, која не треба да буде нарушена необјављивањем чланка: "Ми желимо да у наредном периоду развијемо плодносну научно-истраживачку (investigative!?) и колегијалну сарадњу са колегама из Словеније. Као доказ за ово је факат да је проф. Срђан Ђорђевић заједно са колегом Јуријем Топлаком објавио први коментар устава Косова на територији бивше Југославије. Ми се надамо да индивидуе, као проф. Марко Павловић, који шири лажи не може спречити нашу жељу да развијемо овакву сарадњу". (Иначе, Јуриј Топлак је новембра 2010. послао лажну, фалисификовану потврду, са својим потписом о прихватању Ђорђевићевог коауторског чланка за објављивање у Lex Localis-у). На имеил Ђорђевића и коаутора, проф. др Марко Камбич је одговорио тако што му је послао копију одговора упућеног мени о томе да Ђорђевићев коауторски рад није прихваћен за објављивање у Lex Localis-у. У

краткој и убитачној напомени, Ђорђевић и коаутори су опоменути да њихов чланак не вреди ништа. Проф. Камбић је, на енглеском, забележио: "The words 'was never accepted for publication' mean that article was received but not accepted for publication. I was not informed of any 'technical problems'. To my knowledge, the article did not meet the quality required for a publication in the ssci magazine

У марту 2013. у изјави словеначком министарству унутрашњих послова, главни уредник Брезовник је изнео да је "спорну потврду издао Јуриј Топлак члан уредништва листа без његовог знања а да то право има само главни уредник листа". Ипак, да би покрио "брљотину" (кривично дело фалсификовања исправе Јурија Топлака), Брезовик је изјавио да је "сада након прегледа рада проф. Ђорђевића издата потврда 3. 04. 2013. да ће му рад бити објављен у априлу 2013."

Све у свему, чланак који по сведочењу проф. Камбича није задовољавао критеријуме Часописа са SSCI листе, ипак је објављен. Добра ствар, у свему овоме је да је одбијени па, после кривичне пријаве, прихваћени рад С. Ђорђевића и коаутора, показао праву (без)вредност барем једног Часописа са SSCI листе.

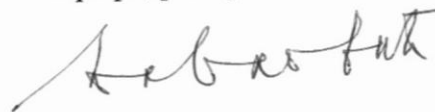
5. Комисија је приметила код кандидат Ђорђевића "интересовање за озбиљна питања". У вези са овим намеће се питање колико је чланака Комисија уопште прочитала. Тако, Комисија или није прочитала чланак "Устав 'facebook' државе" или са кандидатом има истоветно схватање о "озбиљности" питања и писања. Можда, заиста, и Комисија дели визионарство кандидата Ђорђевића о "Уставу 'facebook' државе" у којој: "Континентални потпредседници: - Заједно са Председником ФД дочекују Нову годину и присуствују церемонији састављања и јавног саопштавања Светске новогодишње Facebook честитке; Једном месечно шаљу по једну лепу поруку на адресе по једног корисника на другим Facebook континентима; Заједно са Председником учествују у доношењу одлуке о додељивању три Facebook медаље, која се доноси већином од најмање 5 гласова...". Аферим, госн кандидату; аферим, Комисијо; аферим, чаршијо на обадве стране ...

И на крају да се вратимо на почетак, тј. на чл. 179 Закона о раду који мора да се примењује да Србија не би била земља апартхејда. Ако један сироти радник, моментално добија отказ кад буде ухваћен са чоколадом у цепу на фабричкој капији, одна и професор који је снимљен полицијском камером како продаје испит, не може остати у радном односу а камоли награђен, тј. унапређен у највише универзитетско звање.

У прилогу: 1. Страница из Оптужнице ОЈГ у Смедереву од 17. 08. 2007.
2. *Светлост* од 29. марта 2007, стр. 8 (чланак "Могућа и нова привођења")
3. Имејл студента упућен на mpavlovic@jura.kg.ac.rs
4. Преписка С. Ђорђевића са проф. др Марком Камбичем

Крагујевац, 2. септембар 2015.

Проф. др Марко Павловић

Република Србија
ОКРУЖНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
КТ.бр. 14/07
Смедерево, 17. 08. 2007. године
ЗА/ВС

ОКРУЖНОМ СУДУ

СМЕДЕРЕВО

На основу чл. 46. ст. 2. тач. 3. и чл. 265. Законика о кривичном поступку,
подносим том суду као стварно и месно надлежном

ОПТУЖНИЦУ
Против:

Окр. Срђан Ђорђевић:

1. Октобра и новембра месеца 2006.године у Крагујевцу, као службено лице, професор на Правном факултету у Крагујевцу из предмета Политичке институције и Уставно право и заштита људских права и слобода, захтевао и примно новац да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју не би смео да изврши тј. да у индекс студента Томислава Спасића унесе прелазне оцене из наведених предмета а да студент на полагање испита уопште није изашао тако што је на захтев и ургенцију окр. Драгана Петровић пристао да студенту Томиславу Спасићу у индекс унесе дана 11.11.2006.године бр. 05-1039 оцену 6 (шест) из предмета Политичке институције а истог дана и оцену 6 (шест) из испита Уставна заштита људских права и слобода иако се студент Спасић Томислав уопште није појавио на

испиту за шта је од окр. Драгана Петровић окр. Срђан Ђорђевић добио износ од укупно 1.400 еура,

- дана 1.2.2007.године на захтев окр. Драгана Батављевића у индекс студента Владана Јевтића бр. 06-826 уписао позитивну оцену као да је наведени студент положио његов предмет Политичке институтације иако Владан Јевтић уопште није ни излазио на наведени испит а сам индекс наведеног студента донео је окр. Батављевић, те након уписивања наведене оцене поделили износ од 700 еура који је претходно преко посредника, окр. Мирослава Гаљка добио окр. Драган Батављевић,

- чиме је учињено продужено кривично дело примања мита из чл. 367. ст. 1. Кривичног законика у вези чл. 61. КЗ.

2. Дана 11.11.2006.године у Крагујевцу као службено лице, професор Правног факултета у Крагујевцу, искоришћавањем свог службеног положаја и прекорачењем граница својих службених овлашћења другом прибавио какву корист, на тај начин што је студенткиња Гордана Гвозденовић у индекс уписао позитивну оцену из предмета Политичке институтације и без полагања испита од стране ове студенткиње, на тај начин што је прихватио интервенцију окр. Драгана Петровић, професорке Кривичног права на Правном факултету у Крагујевцу да наведеној студенткињи у индекс упише позитивну оцену а да ова уопште не изађе на полагање испита, на тај начин што је посредством окр. Оливере Којић, референта службе за студентска питања Правног факултета у Крагујевцу, студенткиња Гордана Гвозденовић упознала професорку Кривичног права окр. Драгану Петровић која јој је обећала да ће јој помоћи око полагања наведеног испита, о чему је касније постигла договор са окр. Срђаном Ђорђевићем и у његовом кабинету му дана 11.11.2006.године предала индекс ове студенткиње број 93-583 који је добила од окр. Оливере Којић, а истога дана окр. Срђан Ђорђевић је на страни 87. индекса уписао оцену 6 из предмета Политичке институтације, као и у записник испита и ове неистините податке оверио својим потписом, потом индекс вратио окр. Драгани Петровић а ова преко Оливере Којић вратила студенткињи Гордани Гвозденовић која на полагање овог испита није ни излазила,

- чиме је учињено кривично дело злоупотребе службеног положаја из чл. 359. ст. 1. КЗ у вези са кривичним делом фалсификовања службене исправе из чл. 357. ст. 2. и 1. КЗ.

Могућа и нова

Овај предмет је изузетан, не верујем да и у Специјалном суду постоји велики број оваквих предмета. До сада имамо 24 приведене особе, а и даље се истражује. Постоји гомила документације која се још испитује, проверава и не зна се колико ће још бити приведено.

Месец дана радим само нове захтеве за привођење на саслушање, нова покретања истраге, стално нова лица, нова дела. Предложено је за саслушање преко 30 сведока. Ово је велика корупција, она која уништава државу јер су умешани многи са важних места, каже Предраг Лукић, истражни судија Окружног суда у Смедереву којем је поверено испитивање осумњичених у афери познатој под називом "Индекс". Занимљиво је да је и 2005. године водио велику истрагу када је ухапшено 32 медицинских радника око корупције са исплатама дечијих додатака и инвалидских пензија. Сви су оптужени и против њих се води судски процес.

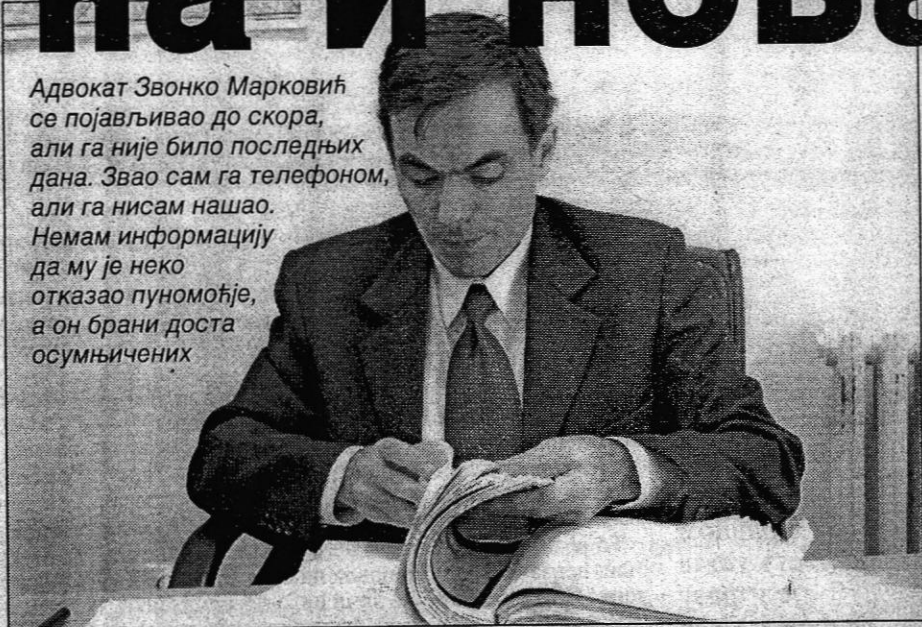
Од како је почела акција "Индекс" стално се говори: "проширена истрага", "нови докази", "чврсти докази", али никако да сазнамо о каквим је све оптужбама реч и колико има тих случајева?

- Право да вам кажем не знам ни ја, нисам их бројао, али их има доста. После првог захтева за спровођење истраге уследило је још седам проширења са данашњим, што за нова лица, што за нове случајеве.

За неке се зна (Бора Чејовић, Драгана Петровић, Бранислава Стојковић, Новак Пурић). О другима, међутим, никад ништа није "процурело". Рецимо о декану Свети Пурићу, продекану Божину Влашковићу, бившем судији Уставног суда Срђану Борђевићу...

- Свима се ставља на терет кривично дело примања мита. И Пурић и Влашковић и Борђевић имају више тих дела. То значи да су добили новац да студентима, наводе се њихова тачна имена, упишу оцену а да они никад нису изашли на испит. Сви случајеви у овој истрази су слични, има где је срећена једна оцена, има где је срећено по више оцена... Има студената који су добили дипломе а да нису изашли ни на један испит, а има оних који су мењали факултете јер им је речено овај испит не могу

Адвокат Звонко Марковић се појављивао до скоро, али га није било последњих дана. Звао сам га телефоном, али га нисам нашао. Немам информацију да му је неко отказао пуномоћје, а он брани доста осумњичених

да ти средим овде, пређи у Београд у Бања Луку, тамо ћу да ти средим, па се врати.

Пуно људи је дало изјаве полицији, рекло како је то све ишло. Некад су студенти били ти који су куповали испите, некад њихови родитељи. Не бих сад износио конкретне податке због истраге, али хајде да кажем један. У првом захтеву за спровођење истраге у вези декана Свете Пурића пише да је 21. 8. 2006. захтевао и добио 600 евра да би, на захтев Драгана Петровић, у индекс Томислава Спасића уписао неистинит податак да је он тог дана положио испит који Пурић предаје и добио оцену седам. То је оверио својим потписом, иако Спасић није никада излазио на полагање тог испита. Такође је у записнику испита, где је на страни пет уписано име Томислава Спасића као кандидата за полагање испита, својеручно написао "Гага" и иницијале Драгана Петровић да би знао да је за наведеног студента она ургирала. Ето, тако је то ишло. Ми имамо записнике са испита где су поред имена појединих студената уписана имена оних који су ургирали, имамо индексе. Негде стоји надимак, негде и пуно име и презиме. Наравно, Томислав Спасић, ако то некоме није јасно, није студент већ наш полицајац, инспектор полицијске станице Велика Плана, од кога је све кренуло.

Постоји ли разлике међу осумњиченима по тежини онога што су

урадили, да ли је нечији предмет "дебљи", нечији "танак"?

- Само једно дело примања мита је довољно тешко, за то је забрањено казном од две до 12 година, но сви ти људи које помињете терете се за више кривичних дела. Највише се терете Драгана Петровић, Пурић, Влашковић, Батавељић. Свашта ту има.

Чини ли Вам се да се та дела организована са циљем да се наплате испити од регуларних студената који не уче или желе лакше да прођу испит, или са циљем да неки људи који нису ни видели факултет лакше дођу до диплома?

- Има и једних и других. И редовних студената, и ванредних и наравно, оних из радног односа. Има доста случајева где су родитељи ургирали, омогућавали деци да се не појављују на испитима.

На почетку се говорило о истрази која је вођена од јуна и која је поткрепљена са доста филмског материјала. Како то да су неки професори хапшени тек три дана после прве групе, а проф. Бора Чејовић тек 9. марта?

- Тај део је у надлежности полиције и тужилаштва. Они праве план када ће кога и приводе прво оне где имају најјаче доказе. Постоје сумње за још нека лица, али да би могло да се процесуира мора да буде основана сумња, мора да постоји бар неки доказ који ће да поткрепи ту

Имамо видео снимак професора у чији кабинет улази полицајац Томислав Спасић и каже: професоре, ја сам тај и тај, а овај му каже: а, да, ти си онај из "опције", уписује му оцену и враћа индекс. То "из опције" значи да припада групи којој су сређивани испити. Ми за нашег полицајца знамо да није полагао ниједан испит, а има уписаних 11 испита код свих ових професора, каже истражни судија Окружног суда у Смедереву, који истражује аферу "Индекс"

НОВА ПОРУКА

- Примљене
- Са звездичом
- Важно
- Послате
- Недовршене (5)
- MLAN
- Лично
- Путовање
- Више ▾

Позовите пријатеља
Пошаљите Gmail осбик

да ли некако може овој неморалној банди да се стане на пут? Људи (2)

Neko Neko moralna_osoba@yahoo.com 27. јун (пре 5 дана)

Поштовани Професоре Павловићу, имам једну информацију за вас, како поједини студенти правног факултета полажу испите у првој години, а верујем да ће вас као особу која покушава да скине лагу са факултета, интересовати.

Наиме већ месецима појединци јавно причају по факултету како су добили питања која требају да науче из увода у право да би га положили. И дуго сам се питао како је то могуће, и ако никада нисам желео да слушам приче које круже о аферашима, јер сам овде дошао да учим, а не да слушам о професорима, када сам схватио да је то у ствари истина, и схватио како долазе до питања, размишљао сам шта да урадим коме да се обратим због тога, јер не желим да сутра када завршим факултет да ми се људи подсмевају што сам дипломирао на Правном факултету у Крагујевцу. И одлучио сам да се обратим вама и да са вама поделим ове информације јер сте Ви, изгледа једина особа која покушава овој банди да стане на пут.

Осим потребе да буду чланови студентске асоцијације, потребно је и да буду чланови странке "заједно за шумадију", једна од особа која је добила питања ми је рекла следеће: "Ма баш мене брига за верка и политику, ушао сам тамо да бих завршио факултет". На приложеном линку имате снимак излагања

- Gmail
- NOVA PORUKA
- Примљене
 - Са звездицом
 - Важно
 - Послате
 - Недовршене (5)
 - MILAN
 - Лично
 - Путовање
 - Више

чланови странке заједно за шумадију, једна од особа која је досиља питања ми је рекла следеће: "Ма баш мене брига за веру и политику, ушао сам тамо да бих завршио факултет.". На приложеном линку имате снимак излагања професора Ђорђевића на политичкој трибини горе поменуте странке, а на снимку се и виде особе прве године које је причају да им је дотични дао испитна питања <http://www.youtube.com/watch?v=TJSTBp04KCM>

Обратно сам вам се, зато што не треба у јавности да се мисли да су се аферашки смирили од када су оптужени, треба да им се стане на пут, а не да срозавају углед факултету, и да нама новим генерацијама који смо дошли да стварно стекнемо одређено знање стварају препреку у стварању успешне будућности.

Али желите да и убудуће поделим сазнања са вама, одговорите ми на мејл.

Срдчан поздрав

п.с.

Не могу да вам се потпишем ко сам, остао ми је испит код вас, па је због објективности боље да не знате, довољно је што знате да има доста студената који су ваши поштоваоци, и који нису насели на приче које круже овама и побегли код професора са морале.

YouTube - Видео снимци из ове е-поруке
Упс! YouTube није успео да се учита. Покушај опет

Позовите пријатеља

Пошаљите Gmail особи:

11 од 810

Људи (2)

Neko Neko

moralna_osoba@yahoo.com

Прегледај детаље

-----Original Message-----

From: srdjan djordjevic [mailto:vatsures@gmail.com]

Sent: Thursday, January 03, 2013 11:53 AM

To: Marko Kambič

Subject: prof.dr srdjan djordjevic

Highly respected colleague,

We have been informed that you, as the editor of the magazine "Lex localis" informed Marko Pavlovic that you were informed by the prof.dr Bostjan Brezovnik that the project "Coalition Government and possible direction of reform of political and electoral system in Great Britain after the parliamentary elections in 2010" of which the authors are we (prof. dr Srdjan Djordjević, doc.dr Milan Palević i ass. Milan Rapajić) has never been enclosed to the magazine "Lex localis".

We don't understand who, why and in which ways tries to deny our moral and academic credibility, but we inform you about the following facts.

With much intellectual energy and investigative attention we have devoted ourselves to writing that project, working out an interesting, up-to-date and attractive problem from the area of public law after the parliamentary elections in Great Britain in 2010. After the communication we had with the colleague doc.dr Jurij Toplak, a lecturer at the Faculty of Law in Maribor, and the member of the editors' council of the magazine "Lex localis", we sent the project for the publication in the magazine. We had the pleasure to meet the colleague Toplak on the professional basis after the brilliant and noticeable lecture which he had given to the students of the Faculty of Law of the University in Kragujevac during the year 2010.

We got the confirmation that our project would be published in 2010 in the electronic and in the printed form on the memorandum of the magazine "Lex localis". We really do not understand why that article has not been published yet.

We asked that question to the editors of the magazine "Lex localis" by their official e-mail on November 17, 2011 and asked for the answer when the project for which we have the confirmation would be published. We cannot know why Bostjan Brezovnik, who was the editor then, did not answer to our question.

Only on December 20, 2012, Bostjan Brezovnik, called the first author of the project, prof. dr Srdjan Djordjević, and told him that he was embarrassed for all that happened and for the fact that we were brought to an unpleasant situation so he offered us to find the way out of the situation, in order that we do not suffer any further consequences.

By this letter we want to inform You that in that whole case we are completely sure in the correctness of our acting, so we suppose that there came to certain technical problems but not because of our fault.

And also, we want to, in the following period, develop a fruitful scientific- investigative and collegial cooperation with the colleagues from Slovenia.

As the evidence to this is the fact that prof. Srdjan Djordjević, together with the colleague Jurij Toplak, published the first comment to the Constitution of Kosovo on the territory of the former Yugoslavia. We hope that the individuals, like prof. Marko Pavlović, who spread lies, cannot prevent our wish to develop such cooperation.

prof.dr Srdjan Djordjević
doc.dr Milan Palević
ass. Milan Rapajić

Dear dr. Djordjević, dr. Palević and Rapajić,

I sent dr. Pavlović the following answer:

"Dear Sir,
As Mr. Brezovnik informed me, the mentioned article was never accepted for publication in Lex localis, nor has the Editor in chief or any member of the editorial board sent any official letter concerning the mentioned article.
Best regards,
Marko Kambič"

The words "was never accepted for publication" mean that the article was received but not accepted for publication. I was not informed of any "technical problems". To my knowledge, the article did not meet the quality required for a publication in the SSCI magazine.

If there are any problems I would kindly ask you to solve them with dr. Brezovnik and dr. Toplak.

Best regards,

Marko Kambič